

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoPr/20/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8511200314
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8511200314.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: G. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, XXX XX M. G., občianky SR, právne zastúpenej JUDr. Jozefom Pirkovským, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie v Prešove, Hlavná 19, proti žalovanej Spojenej škole internátnej, so sídlom Levočská 22, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 42 089 824, zastúpenej splnomocneným zástupcom Mgr. Pavlom Golecom, právnikom Krajského školského úradu v Prešove, so sídlom Tarasa Ševčenka č. 11, 080 01 Prešov, v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 2C/18/2011-86 zo dňa 5.6.2012 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v časti, ktorým bola zamietnutá žaloba o určenie, že pracovný pomer naďalej trvá.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom žalobu o neplatnosť výpovede a určenie, že pracovný pomer naďalej trvá zamietol. Zároveň vyslovil, že žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 61 ods. 1, 2, 4 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce v znení platnom a účinnom ku dňu doručenia výpovede 30.9.2010 (ďalej len „Zákonník práce“), §§ 80 písm. c), 154 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v platnom a účinnom znení (ďalej len „O.s.p.“). V odôvodnení uviedol, že žalovaný v písomnom vyjadrení, ktoré bolo doručené prvostupňovému súdu dňa 17.02.2011 oznámil, že dňa 16.02.2011 zaslali žalobkyni odvolanie výpovede zo dňa 30.09.2010 s tým, aby sa vyjadrila, či súhlasí s odvolaním výpovede. Podaním doručeným súdu dňa 24.03.2011 právny zástupca žalobkyne oznámil, že s odvolaním výpovede zamestnávateľom súhlasí. Súčasne trvá na vyslovení, že pracovný pomer medzi žalobkyňou a žalovanou trvá naďalej.

Súd prvého stupňa uviedol, že Zákonník práce pripúšťa možnosť odvolania výpovede, ak je výpoveď doručená a teda ak nastanú jej právne účinky. Odvolať výpoveď možno len so súhlasom druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu. Prvostupňový súd mal za to, najneskôr dňom doručenia súhlasného prejavu s odvolaním výpovede žalovanej došlo k jej zániku a medzi žalobkyňou a žalovanou došlo k obnoveniu pracovnoprávneho vzťahu na základe pracovnej zmluvy zo dňa 09.08.2006. Keďže došlo k účinnému odvolaniu výpovede a výpoveď v čase rozhodovania už neexistovala, prvostupňový

súd nemal akú výpoveď zo dňa 30.09.2010 určiť za neplatnú a preto v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Prvostupňový súd ďalej uviedol, že na žalobe o určenie, že pracovný pomer trvá, žalobkyňa v čase rozhodovania súdu nemá naliehavý právny záujem a preto aj v tejto časti žalobu zamietol.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. teda podľa zásady úspechu tak, že žalovaná ako úspešný účastník má právo na náhradu trov konania od neúspešného účastníka žalobkyne. V zmysle § 151 ods. 7 O.s.p. vyslovil, že žalovanej priznáva právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala odvolanie žalobkyňa s tým, že žiadala zrušiť prvostupňové rozhodnutie vo výroku, ktorým bola žaloba na určenie, že pracovný pomer trvá zamietnutá a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Mala za to, že je tu naliehavý právny záujem na tomto určení vzhľadom na skutočnosť, že nedošlo medzi účastníkmi k dohode o náhrade mzdy za obdobie od doby výpovede do doby, kedy žalovaná reálne umožnila výkon práce v súlade s pracovnou zmluvou. Ani samotná skutočnosť, že prebieha konanie o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru nemôže byť dôvodom pre zamietnutie žaloby s poukazom na absenciu naliehavého právneho záujmu.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že podané odvolanie považuje za nedôvodné. Žiadala prvostupňový rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok v napadnutom rozsahu vo výroku o zamietnutí návrhu na určenie, že pracovný pomer medzi žalobkyňou a žalovanou naďalej trvá, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. a zistil, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Odvolací súd rozhodol o odvolaní postupom podľa § 214 ods. 2 O. s. p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O. s. p., pričom miesto a čas vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvého stupňa sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa § 80 písm. c) O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä

- a) o osobnom stave (o rozvode, o neplatnosti manželstva, o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, o určení rodičovstva, o osvojení, o spôsobilosti na právne úkony, o vyhlásení za mŕtveho);
- b) o splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva;
- c) o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 61 ods. 4 Zákonníka práce výpoveď, ktorá bola doručená druhému účastníkovi, možno odvolať len s jeho súhlasom. Odvolanie výpovede, ako aj súhlas s jej odvolaním treba urobiť písomne.

Podľa § 77 Zákonníka práce neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

Ustanovenie § 77 Zákonníka práce priznáva účastníkom pracovnoprávneho vzťahu možnosť uplatniť na súde neplatnosť skončenia pracovného pomeru; tým je však zároveň - z aspektu § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku - vylúčené, aby sa niektorý z nich domáhal z rovnakého právneho

dôvodu (základu) žalobou, podanou v zmysle § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku určenia, že pracovný pomer trvá (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 147/2008).

V súvislosti s odvolacou námietkou žalobkyne ohľadom naliehavého právneho záujmu na určení, že pracovný pomer naďalej trvá, odvolací súd poukazuje na to, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení nebol preukázaný. Tento záujem je daný len ak požadované určenie je objektívne spôsobilé odstrániť stav právnej neistoty žalobkyne alebo ohrozenia jej práva.

Odvolanie výpovede so súhlasom druhého účastníka má za následok, že nenastali právne účinky, ktoré Zákonník práce s týmto právnym úkonom spája, t.j. skončenie pracovného pomeru uplynutím výpovednej doby.

Vzhľadom na to, že v danom prípade neexistoval naliehavý právny záujem na určení, že pracovný pomer naďalej trvá, odvolací súd sa stotožňuje s vecne správnym rozhodnutím prvostupňového súdu o zamietnutí žaloby v časti, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenie, že pracovný pomer naďalej trvá.

Nakoniec odvolaciemu súdu neušlo pozornosti ani vyjadrenie žalovaného o platení, resp. neplatení mzdy zamestnancovi, preto v nadväznosti na to treba pripomenúť to, že povinnosťami zamestnávateľa vyplývajúcimi z pracovného pomeru sú okrem iných povinností povinnosť prideľovať zamestnancovi prácu podľa pracovnej zmluvy, platiť mu za vykonanú prácu mzdu, utvárať podmienky na plnenie pracovných úloh a dodržiavať ostatné pracovné podmienky ustanovené právnymi predpismi, kolektívnou zmluvou a pracovnou zmluvou. Nesplnením povinnosti zamestnávateľa prideľovať zamestnancovi prácu podľa pracovnej zmluvy (aj napr. v súvislosti s neplatným rozviazaním pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa) dochádza k strate na zárobku, na ktorý má zamestnanec nárok.

Odvolací súd mal za to, že prvostupňový súd náležite a správne zhodnotil skutkový stav a vyvodil z neho správne závery, preto stotožniac sa s jeho dôvodmi v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil prvostupňové rozhodnutie a odvolacie námietky žalobkyne považoval za nedôvodné.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., § 150 ods. 1 O.s.p.. Odvolateľ v konaní o odvolaní nebol úspešný, a preto mu náhrada trov konania nepatrí. Úspešná žalovaná si nárok na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, preto odvolací súd žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení novely vykonanej zákonom č. 33/2011 Z. z. účinným od 01. 05. 2011).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.